

БРОЈ 8.

ГОД. XI.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:

на годину	6 дин.
на пола године	2 дин.
за стране земље на годину	9 дин.

ПОНЕДЕЉАК 22. ФЕБРУАРА 1893.

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 6 ДИН. ПАРА ОД ВРСТЕ

Претплату вазда слати упутицом на општински суд
а све кореспонденције на уредника

Рукописи не враћају се
Неплаћена писма не примају се

ГРАЂАНИМА ГРАДА БЕОГРАДА

Србија слави сваке године 22. Фебруар — најзначајнији и најсветлији
дан у новијој историји српскога народа — као успомену на обновљење српске
Краљевине и на почетак краљевања младога Александра I. Краља српског, потомка
српских ослободилаца, славних Обреновића.

Народ српски радосно дочекује овај дан још и с тога, што га подсећа
на славну прошлост српску и буди у њему наду на сјајнију будућност.

Престоница српске обновљене Краљевине неће пропустити, да и ове
године тај дан прослави на достојан начин и тиме изрази своју љубав и оданост
према своме узвишеном Владару, миром помазаном Краљу српском, Александру I.

Домови грађана београдских биће тога дана окићени народним тробојкама
а увече осветљени.

ОД СУДА ОПШТИНЕ ВАР. БЕОГРАДА 20. ФЕБРУАРА 1893. ГОД.

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

ОБЈАВА

Суд општине београдске објављује грађанству вар. Београда, да је одбор општински у седници својој од 16. Јануара 1893. год. решио, да се прирез општине београдске од двадесет осам од сто (28%) од непосредне порезе, установљен решењем збора од 30. Марта 1892. год. АБр. 6219, — од првог Јануара 1893. год. укине.

Према овоме грађани београдски не мају ништа плаћати на име општинског приреза од 1. Јануара 1893. год.

Од суда општине вар. Београда 18. фебруара 1893. год. АБр. 348.

ГРАЂАНСТВУ ВАРОШИ БЕОГРАДА

На основу члана 56. закона о избору народних посланика, Суд општине вароши Београда објављује грађанству, да ће се на дан 25. Фебруара 1893. године вршити избори народних посланика у овим местима:

За кварт дорђолски

У основној мушкој школи (Душанова улица).

За кварт палиулски

У основној мушкој школи (Школска улица).

За кварт теразиски

У основној мушкој школи (улица Два јаблана).

За кварт варошки

У основној мушкој школи код Саборне цркве (Дубровачка улица).

За кварт савамалски

У основној мушкој школи (улица Краљевића Марка).

За кварт врачарски

У основној мушкој школи, спрођу војне болнице (Пријепољска улица).

Од суда општине вар. Београда 15. фебруара 1893. год. у Београду АБр. 966.

Наредба

Суд општине вар. Београда и по други пут, а у свези са својом наредбом од 27. Нов. 1892. год. АБр. 11644,—

Наређује,

Да се тротоари одржавају чисто и са њих блато и лед уклања.

Ово треба чинити ради лакшијег и снажнијег саобраћаја као и угледа престонице,

Ко би пренебрегао да по овој наредби поступа, казниће се по § у 326 кривичног закона.

Од суда општине вар. Београда, 15. фебруара 1893. год. АБр. 974.

О ГЛАС

За смештај канцеларија грађевинског одељења и управе варошког водовода суду општине београдске потребна је зграда са десет до петнаест одељења од 1. маја ове године.

Одељења треба да буду видна, а зграда по могућству у близини општинског суда.

Писмене понуде имају се до краја овог месеца поднети председнику општине.

Од суда општине вар. Београда 5. фебруара 1893. год. АБр: 614.

ОБЗНАНА

Дешавало се и де гава се, да сопственици кућа, које су са новим београдским водоводом спојене, а нарочито инсталатори, при инсталацију водовода у појединим зградама, и пре него се инсталација подвргне проби, отворе општинску славину, која се појединачно налази, и воду употребљавају.

Овакав рад сопственика кућа и инсталатора противан је члану 1. правила за инсталацију водовода по кућама јер и тај

део водовода све до места на којем је постројен водомер закључно, својина је општине. Одржавање и руковање са њим само и искључиво врши управа водовода.

Овакав рад инсталатора противан је и чл. 3. поменутог правила, јер инсталатори су управо дужни, да воде озбиљног рачуна, да при свом раду ни најмање квара водомеру и његовим саставним деловима ма у ком погледу не учине.

Отварање славине општинске пре извршене пробе инсталације и на тај начин употреба воде, носи собом озбиљне последице по сопственика куће, јер не заштићен од могућне поплаве услед непробаних цеви, те и управа водовода у њиховом интересу, а с погледом на чл. 1. и 3. правила за инсталацију водовода, узимање од сада строго такав рад у оцену, сматра ће га као одвајање воде пред водомером, па сопственику куће забраниће употребу воде а сем тога подврћи и казни по § 326 кривичног закона како сопственика тако и инсталатора.

Бр. 420
12. фебруара 1893.
Београд

Управа водовода**РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА****6. ВАНРЕДНИ САСТАНАК**

12. фебруара 1893. год.

Председавао члан суда г. Михаило Јовановић од одборника били г. г. Пав. С. Цветковић, Васа Николић, Миља Јаковљевић, Милош Ј. Хаџи Динић, Петар М. Михаиловић, Гргур Миловановић, Глиша Стојановић, Ст. Ивковић, Јован Ристић, Мих. Навловић, Др. Ж. Петровић, Светолик Поповић, М. Јовчић, Сима Р. Обрадовић, Илија С. Рајковић, С. Стаменковић, Михаило Михаиловић, И. Спасић, Алекса Стевановић, Стоја Најкић, Јевр. А. Андоновић, Сп. Стевановић, Трифун Ђорђевић, Јовица Ђарловић, Наум Младеновић, Тих. Ј. Марковић, Андра Ђорђевић, Стеван Ђурчић, Влад. М. Димитријевић, Тодор Чупић Стеван Ђ. Јорѓевић, М. Ј. Аптула.

I.

Прочитан је записник одборских одлука

**ЦАР СИМЕОН-СИНИША
(НЕМАЊИЋ)****ПАЛЕОЛОГ****ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА**

НАПИСАНО

РАДОСЛАВ АГАТОНОВИЋ

(Са једном земљописном картом)

НАГРАДИЛА ОПШТИНА ВЕОГРАДСКА ДРУГОМ ВИДОВДАНСКОМ НАГРАДОМ

МОТО:

„Praesiriunt mites annalium reor,
ne virtutes sileantur, utque pravis
dictis factisque ex posteritate et
infamia metus sit.“
Tacit. Ann. lib. III. cap. 65

—
—
—
—
—

УВОД

(НАСТАВАК)

Освајања је већ доста, али час поласка на Цариград као да још не беше куцнуо. С тога, чекајући и последњи куцањ тога часа, Душан се стара, да своју пространу царевину изнутра реорганизише и учврсти. Па кад и то сврши, и кад срећно уклони

све неприлике, које му прећаху са стране мајорскога краља Лудвика и босанскога Котромановића Стевана, Душан свечано приступа одсудном поласку својој мети, којој тежи већ двадесет и четири године своје знамените владавине. Али, свачија је судба у рукама Вишњега.... У тренутку, када је Србији највише потребовала једна гвоздена рука Душана Силног, једно јуначко срце, одлучност и чврста воља једног најгенијалнијега Немањића.... у том тренутку.... смрт сломи крила двоглавом орлу српском, те остави бедни Цариград, да још дуго тешко издипе под притиском својих рођених тирана, а Србију нагна, да жалосно нариче за изгубљеном славом и величином својом, коју имаћаше за живота свога првог цара!.....

Позната нам је у опште судбина српскога царства после смрти његовог основаоца. Али различите области које тада беху саставни делови Душановог царства, као да не беху све баш једнаке судбине. Нарочито циљамо на земље, које беху грчке: Епир, Акарнанију, Етолију, Јелинску Влахију, заједно са Тесалијом. Јер догађаји,

који се одмах после смрти пара Душана, развише у овим земљама, као да довољно наговешћују, да су те земље тежиле, да постану на југу Балканскога полуострва онда што је у средини тога полуотока била некада Рашка жупанија. А оно „друго родно“ царство српско у грчкој земљи, које се под једним чланом из дома Немањићева, под Симеоном Синишом Немањићем, Палеологом, баш онда поче подизати, када се силна Душанова царевина поче љуљати из темеља, и губити силу и важност, коју јој њен основач даде, јасно показује да је оно хтело, да узме на се улогу стожера јужног дела Душанове царевине.

С тога је, држимо, интересно, да видимо судбину тога „другородног царства“ српског у грчким земљама; како је и уколико је то царство Синишино могло успети у својој намери; као и то: да ли је тај потомак Немањин, брат цара српског Душана, био достојни носилац имена својих предака, и уколико је успео, да одговори захтеву своме: као основача новог царства српског у грчкој земљи.

седнице држане 6. фебруара 1893. год. и примљен је без икаквих измена.

II.

Председништво износи одбору на одобрење молбу председника општине г. П. Татића, којом моли за дадесетодневно осуство ради лечења.

По прочитању те молбе Абр. 895, одбор је решио, да се председнику општине П. Татићу, уважи молба и да дадесетодневно осуство, које ће му се рачунати од једанаестог фебруара 1893. год. закључно. У ових дадесет дана осуства имају се урачунати и пет дана, добивених од суда општинског решењем од 10. фебр. 1893. год. Абр. 895. За време овог осуства да врши дужност председника члан суда г. Мијаило Јовановић.

III.

По прочитању акта истражног судије за вар. Београд Абр. 807, 824, 859, и 812 којим се траже уверења о владању и имовном стању известних лица, одбор је изјавио, да је Јован Морковић, предузимач доброг владања и средњег имовног стања; да су Милован Р. Маринковић, Јован Илић, и Дим. Вељковић, бив. часници општ. доброг владања и доброг имовног стања; да је Макс Рајхмут доброг владања а сиротног имовног стања; да му је Карло Фоглер непознат; да суд за владање и имовно стање Борисава Мицковића упита управитеља III. беогр. тимнацији; де му је Сретен Симончевић, слуга неизвестан.

IV.

По прочитању извештаја комисијског Бр. 110, одбор је одобрио, одређену осу у улици Булевар и у новој улици од Булевара према позоришту.

V.

По прочитању молбе Аврама М. Нахмана овд. трг. Абр. 873 којом тражи уверење о свом породичном односу и минијења скупа црквено школске јеврејске општине о истој молби Абр. 910, одбор је изјавио минијење, да се Авраму М. Нахману може дати тражено уверење.

VI.

По прочитању молбе Љуб. Клерића, проф. Вел. Школе Абр. 1087, којом моли, да се ослободи дужности члана сталног поверилиштва за надзор при грађењу електричног осветљења, одбор је решио, да се уважи оставка Љуб. Клерића.

I.

Кратки преглед историје епирске деспотовине, од почетка XIII века, па до савршетка прве половине XIV века (1349. год.)

Да бисмо могли разумети политичку ситуацију ових земаља, које улажаху у састав „епирске деспотовине“, у време кад потпадају под круну српскога царства, потребно је да басимо један летимичан по глед на ранију историју њихову. Јер те земље, још од почетка XIII века не беху саставни део византијског царства, под не-посредном управом цариградских владалаца, већ засебна, самостална деспотовина, која се зваше: *епирска деспотовина*, имајући за своје владаоце-деспоте људе из дома Анђеловића. У састав епирске деспотовине, у главноме, улажаху ове области: *Епир*, северни и јужни, *Акарнанија*, *Етолија* и *Лелинска Влахија*, ма да се по каткад и у њима јављају и независни деспоти од епирског деспота. С тога, описујући историју епирске деспотовине, као целине, говорићемо у исто време и о судбини њених саставница, до доба,

рића, првфесора Вел. Школе на чланство сталног поверилиштва за надзор при грађењу електричног осветљења у Београду. Избор новога члана овоме поверилишту да се остави за идућу седницу. —

VII.

Председништво извештава одбор, да је Управа вар. Београда актом својим Абр. 671. спровела општини претпис министарства унутрашњих дела, у коме се саопштава суду општинском, да буде при руци комисији српског паробродског друштва, која ће имати да одреди место за пристајање лађа друштвених Одбор је примио к знању овај претпис министарства. —

VIII.

Председништво износи одбору на решење молбе неколико грађана београдских, којима моле да се ослободе дужности присутничке.

По прочитању тих молби Абр. 778, 704 и 1089. одбор је решио, да се молба Јована М. Тадића овд. не уважи, пошто му је ово једина дужност коју има као грађанин бесплатно вршити: да се уважи оставка на дужност присутничку молиоцима Кости Б. Михајловићу, Николи Милишићу, и Ђорђу Б. Вељковићу, а на њихова места изабрати су за присутнике: Петар Лазаревић трг., Никола Трандафиловић кафедија и Дим. Вељковић бакалин.

IX.

По прочитању акта Управе вар. Београђа Абр. 12063/92. којим се наређују о бору, да донесе дефинитивну одлуку о подизању зграде за топчићарску полицију, одбор је одлучио, да се овај предмет изнесе на дневни ред онда, кад се буде решавало о бџету општинском за 1894. год. те да се том приликом у бџету предвиди потребан издатак за ову цељ. —

X.

Председништво износи одбору на решење извештаја поверилиштва, изабратог у седници одборској од 22. Јан. 1893. год. Абр. 564 ради узимања под закуп зграде за школу на „Чубури“, којим се извештајима препоручује одбору, да се за ову цељ узме под закуп зграда Михајла Јанковића ввд. зидара под погодбама у извештајима изложеним. По прочитању тих извештаја Абр. 1092—1093— понуде Михајла Јанковића Абр. 1091 одбор је после поименичног гласања са 14

када се буду јављале као засебне, самосталне чињенице.¹⁾

Све до почетка XIII века, Епир заједно са околним областима потпадао је под власт византијских царева. Ну када почетком XIII века, 1204. године, западни европски владаоци, приликом IV крсташког рата, заузеше Цариград, место Јерусалима, и већи део византијског царства, тада и Епир и остale њему суседне земље заузеше: нешто ти латински западни владаоци, а нешто дохватише у своје руке и домородци, који се прогласише самосталнима у тим заграбљеним покрајинама, и назвање себе *десаотима*, за разлику од латинских владалаца, који се ту звају: барони, грофи и т. д. дајући таке називе и својим земљама.²⁾ На тај начин, Епир је заједно са Етолијом и Акарнанијом, још од почетка XIII столећа чинио засебну самосталну деспотовину, под управом својих владалаца из дома Анђеловића. Ти деспоти епирски

¹⁾ Да нам се не би ова расправа и сувише преко наше воље одужила, ми ћемо на место описивања географског положаја епирске деспотовине и њених саставница, што би овде свакојако морало бити, додати на крају Дејстунију географску карту ових земаља, израђену по најбољим земљописцима. На њој се могу тачније и пре-гледније видети границе свих ових области.

²⁾ Гаврило Дејстуније „Историч. сказан.“ ит.д. увод 1.

гласова против 13 (пошто је и председавајући гласао, 6 се уздржали од гласања) решио, да се за смештај школе на „Чубури“ узме под кирију кући Михајла Јанковића овд. зидара на две године а за месечну цену од осамдесет динара и под свима осталим погодбама, што су у овим извештајима побројане. Закупна цена има се плаћати за ову 1893. год. из партије бџетом одређене на непредвиђене трошкове а после да се у бџету расхода и овај издатак предвиди. —

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

Благодарење. Данас пре подне биће у саборној и осталим београдским црквама благодарење у славу успомене на пр глас српске Краљевине и ступање на престо српски Његовог Величанства Краља Александра I.

Вароп ће преко дана бити окићена заставама а у вече осветљена.

САСТАНАК

ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

(По стендографским белешкама)

Држава 8. Јануара 1893. год. у Београду

(Почетак у 5 часова по подне)

(свршетак)

Лепо каже г. Пера нека општина, као кунац, кад јој треба материјал, нита трговце пошто ће га дати од једне или друге врсте, иако нека куни где га нађе јефтиње — пошто се, наравно, предходно измери и види да је иста мера по тежини, исти квалитет, и исти број.

Члан судски Симућ. Ове су цене дебивене на основу утврђених мустара. И ја налазим да ће бити много мање злоупотреба кад се овако ради, него кад би се сваки пут погађали и куповали на мале количине. Ако нећемо да узмемо канцеларски материјал за годину, ми га можемо узети за пола године, али ипак да се набава чини по мустрама. За набаву и пријем материјала могла би се одредити три одборника, и они би могли тражити материјал, на где нађу бољи и јевтинији да онде узму. Ако не би било утврђених мустара и извесна узута за набаву, могло би се лако десити да се овоме или ономе за љубав узме нешто што није најбоље и најјевније.

утврдили су за себе наследну власт, која је трајала чак и после, попито је већи део тих западних дошиљака био 1261. године изгнан из Епира Влада Анђеловића у Епиру, Етолији и Акарнанији трајала је од 1205. до 1318. године, када је последњи представник те династије, деспот Тома, синовац Михајла III. Котруле, био убијен од свога нећака¹⁾ грофа Кефалоније и Занте, који по том завлада целим Епиром. Ну и њега наскоро, 1323. убије његов рођени брат, Јован II Дука, „Angelo-Connēos“ деспот етолски, који се био оженет Аном Палеологином ћери протовестијара Андроника Анђела.²⁾ Он завлада целим Епиром и Акарнанијом, а Етолију је већ раније имао у својим рукама.³⁾

¹⁾ Ibid. — Гласник срп. уч. др. XIII р. 289—291. — По Норфу „Chroniques greco-romanes“ р. 529. том убици Томином, било је име Никола а не Тома.

²⁾ Норф. „Chroniques“ 529.

³⁾ Дејстуније „Историч. сказ.“ 1.; М. Савић. Paganel: „Histoire de Scanderbe ou Turks et Chrétiens au XV siècle.“ Introduction p. XXVI — XXX

(наставиће се)

У осталом ваша је ствар, па решите како хоћете.

Димитрије Милојевић. Ми истине добијемо мустре и цене нам се понуде по њима врло је-
тине, али после видимо да се добија ћубре. Ја бих био за то али да се строго пази при примању, па ако не одговара мустри да се од бације.

Ја мислим да треба да се у условима означи мустра, број табака и тежина риса и ако хоће ко да се прими од одборника кад се материјал испоручује, нека се прими, а ја се тога примам та да не допустим да се место бољег потура лопшије.

Илија Рајковић. Зна се колико табака има један рис, а и тежина је од 5, 6 и више фунти утврђена. То тако долази из фабрике. Но ви, г. Милојевићу, нисте с тим артиклима радили па за то и незнate то.

Председник. Пристајете ли на оно што рече г. Симић: да се материјал набавља за 6 месеци и да то врше три одборника, који ће имати да се уверавају да ли материјал у свему одговара постављеним условима? (Прима се тако!)

Члан суда, Симић. Чита даље протокол држане лицитације о оправци возова у ногледу ковачких и коларских послова (одобрава се)

За тим: о набавци гаса. (Одобрава се)

После: о набавци 25000 кила мекиња за волове који су општинска својина. Јанаћко Константиновић из Сmedereva нуди по 7 дин. 100 кила. Љане је било 12 дин.

Милија Јаковљевић. Ја држим да је цена врло скупа за то што су данас мекиње $5\frac{1}{2}$ и 5, 65 дин. 100 кила.

Спасоје Стевановић. Изгледа доиста да је ова цена висока према цени жита, али ви вальа да имате на уму да рок испоруке траје годину дана те ми незнамо шта ће бити до године. Друга би ствар била кад би смо узели мекиње од сад па за 3 месеца, а друга после године и у току године колико кад треба.

Ја сам за то да се ово одобри.

Милија Јаковљевић. Ја би молио да ми се каже колико кад има да да?

Члан суда Симић. Колико затреба општини и колико она хтедне да узме до целе количине 25000 кила.

Стојан Пајкић. Има ли извешћа колико је потрошено прошле године та количина треба да се одреди према броју стоке и прошлогодишњем утробику а не на памет.

Председник. Да оставимо онда ову лицитацију за други пут.

Члан суда Симић. Чита лицитацију усмену за давање под закуп права за вађење песка са обала савске и дунавске. За тим чита услове. (Цена изишла 10000 дин.)

Павле Цветковић. Ја могу да потпуно појмим да је општина у праву да да под аренду песак који се вади на Сави и Дунаву, али не могу никако да разумем да је наплаћује и на песак који се доноси са стране. Кад један трговац плати ћумручину, плати обаларину, па најзад и место где му лежи песак, онда ја неразумем шта се хоће још од њега?! Ми хоћемо да украпавамо Београд, а оваким поскупљивањем материјала, ми то страховито отежавамо. То је не одправдано.

Љуба Марковић. Не само што није право, господо, наплаћивати ову таксу на песак са стране с тога што је он већ интересован обајарим, тако и за место и ћумручином, него то није ни одправдано јер ми нашим песком не можемо да подмирујемо наше техничке потребе те га морамо увозити и са стране. У осталом тај је песак и бољи и ми га са тога узимамо и не би требало да га преоптеретимо разним таксама.

Глиша Стојановић. Ја држим да не треба одобрити ову лицитацију већ држати нову.

Председник. Овде има да се реши: хоћемо ли да наплаћујемо таксу и од страних пескара или од наших само. То је замашно питање (чује се: са стране не треба наплаћивати).

Др. Никола X. Николић. Ја мислим да ми немамо права да наплаћујемо таксу на песак који се увози са стране него само на онaj који се са савске и дунавске обале увози у вароши као наш песак: (чује се: да се избрише оно: који се уноси са стране!)

Павле Цветковић. Ја држим да не треба одобривати ову лицитацију већ држати нову.

али кад су се грађани жалили, одбор је оборио ту таксу и осгало је то: да се на дунавски пе-
сац наплаћује Одбор је роководило при решавању то, што ти увозачи са стране плаћају ћумрук, трошарину, кантарију општини и др.

Драгутин Петровић. Ја мислим, господо, да данубимо око овога питања. Оно треба да буде тако урађено, да и једна и друга врста песка подједнако плаћа — и она која се увози са стране, и она, коју нам природа сама пружа. За што да онај који довози песак са стране, да га може дати јевтиније од онога који га вади на обали? (То би значило ни више ни мање него да ми сами одбијемо један приход који нам природа пружа.

Павле Цветковић. Г. Петровић пита: за што да се даје концесија страним пескара? За то што они плаћају обаларину, плаћају за општински плац, док други то не чине. Општина дакле има од њих користи — а не како се мисли да они ништа не дају.

Председник. Има користи, али мање него од других пескара.

Стеван Ивковић. Сада је два динара кубни метар песка, аако се ова такса удари биће и већа. Је ли то право и је ли могуће толико плаћати песак, оцените сами. Ја налазим да не треба. Само ако би ово остало овако, онда би мала била аренда од 10000 дин. Требала би да буде 20000 дин.

Димитрије Милојевић. Па, господо, пошто нас окружује овде и Сава и Дунав, то ми имамоовољно нашег песка за вађење, да нам онај са стране и није потребан. У осталом ако неко хоће да довуче и песак са стране; нека то учини али нека и плати. Неби било право да онај са стране може да га да јевтиније него онај који га вади ту на обали. То је есап. Кад браћа Ђорђевићи донесу дрва, нека плате, кад песак, нека плате, иначе ено им Саве и Дунава па нека ваде. (чује се: није тај песак добар за све потребе). Па ако није овај песак добар као колубарски, нека се просеје па ће се добити онаки какав из Колубаре. Ако не баш исти квалитет, оно приближно исти.

Ја управо и незнам од куда би општина могла подмирити своје потребе, ако не овим наплатама аренде и т. д?

Спасоје Стевановић. Ја се чудим да извесна господи — у место да бране интересе општине — тврде: да општина нема тога права наплате аренде на песак увежен са стране. Ми смо затекли да је ово општина наплаћивала (чује се: није!)

Ја држим да имамо овога права а баш и кад би нам ово било у нитању, ми не треба овако олако да га напуштамо. Ми хоћемо да ослободимо таљигаше, хоћемо да је јевтиније месо и много друго што шта, и онда од куда ћемо да прибавимо телико новаца колико нам треба за плаћање патролија које управа вар. Београда тражи, ад куда да подмирујемо друге потребе? Ја мислим дакле да морамо водити озбиљно рачуна о нашим приликама и потребама и да се ие смемо олако одрицати појединих својих права, која нам доносе материјалне користи.

Глиша Стојановић. Ја би молио да се изнесе и прочита протокол лајске лицитације о томе песку. Ако остане ова такса, ја тражим да се понова лицитира јер сам уверен да ћемо добити 5000 дин. више

Председник. Ево вам протокол. (Члан Симић прочита) Одобрава ли се ова лицитација? (Не одобрава се).

Илија Рајковић. Ја мислим да би било боље да се избрише из услова такса од кола песка него да се стаји на метар јер коламогу да буду мала, средња и велика, а то није све једно.

Драгутин Петровић. Ја мислим да је ова ствар врло важна. Ово је такса на кола, а кад хоћемо на метар да рачунамо, можемо и тако — јер имамо права на то.

Др. Никола X. Николић. Ми треба да имамо и то на уму да због великога снега може да буде поплаве, и да ми морамо доносити песак са стране, те са тога не смемо га преоптеретити таксом јер је и тако велика цена песка.

Председник. Одобрава ли се ова лицитација или не? (Не одобрава се) Сад долази питање: хоћемо ли уврстити овде само наш песак или и онај са стране. Стављам питања: ко хоће и песак са стране, казаће — за; ко хоће само наш песак, казаће против!

Усвојено без песка са стране.

Председник. Члан општ. Суда г. К. Симић има један предлог односно мерила и наплате таксе за мерење. Изволите чути. (Г. Симић чита).

Од стране трговаца, господо има много жал ба због ове таксе и сад Управа в. Београда тражи да општина одговори за што је то.

Стеван Курчић. Господо, ја сам потпуно за то, да се овај предлог усвоји. Нигде на свету нема, да једна земља на своје домаће производе удара извозну царину, осим Србије и Турске. Свака држава иде на то, да олакша саобраћај трговине и гледа да се извозом увећа благостање народно. За то ја у интересу српске трговине одобравам овај предлог и мислим да би било право да га сви једногласно усвојимо. (Усваја се).

Председник. Усваја ли одбор овај предлог? (Усваја једногласно).

Ја сам вам господо послао свима у прени-
су буџет општински на проучење. То сам учи-
нио с тога што имамо кратак рок за решење
истог, јер је држав. Савет оставио рок најдаље
до 20 јануара.

Да би се за време овај буџет решио и послао, молим вас да одредите једну комисију да га проучи и одбору поднесе. (Усваја се). Добро. Изволте кандидовати чланове за комисију. Моје је минијење да уђу ови одборници: г. г. Марко Стојановић, Стеван Курчић, Љуба Марковић инжињер, Павле Цветковић и Димитрије Милојевић и то тројица да могу пуноважно радити.

Усваја ли одбор ову кандидацију? (Усваја).

Пошто је већ доцкан то закључујем сед-
ницу.

Састанак је овај трајао до $8\frac{1}{2}$ часова по подне.

Књижевни оглас

Изашла је из штампе књига

ЂУРАЂ КАСТРИОТИЋ - СКЕНДЕРБЕГ

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

написао

Никола Вулић

(С једном генеалошком табличом)

Цена 1 динар

Књига је ова награђена од општине београдске првом видовданском наградом од 1892. г. према оцени академског савета Вел. Школе као ваљана и корисна књига.

Препитамана је из подистка „Београдских општинских новина“ о трошку општине београдске.

Изашла је нова књига

ОД СРЦА - СРЦУ

написао Јан. М. Веселиновић

илюстровао С. Никшић-Лала

са пет слика и илустр. корицама

Добричине — Паћеник — Робијашица — Пустињик — Божићна радост

Цена 1 и по дин. на 5 књига једна бесплатно

Место новаца могу се послати м марке.

Књиге шаљемо поштом о нашем трошку.

БЕОГРАД

Књижара В. Валожића